

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a členů JUDr. Pavla Krbka, JUDr. Ivany Doubkové, JUDr. Josefa Českého, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Ústí nad Labem**, se sídlem Kramoly 641/37, Ústí nad Labem, proti kárně obviněnému: **Mgr. M. Š.**, soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem, zastoupen obhájcem, JUDr. Lubošem Hendrychem, advokátem, se sídlem Vaníčkova 1112/27, Ústí nad Labem, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 5. 2. 2015, při ústním jednání konaném dne 12. 11. 2015,

t a k t o :

Mgr. M. Š.,
soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem,
s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m , ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností jako soudce trestního úseku způsobil neodůvodněné průtahy v řízení, když řádně a včas neučinil potřebné úkony v celkem 33 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Ústí nad Labem:

- 1) 5 T 59/2011 - věc bez úkonu v době od 6. 1. 2012 do 6. 9. 2012, a dále v době od 5. 11. 2012 do 29. 9. 2014,
- 2) 5 T 82/2012 - věc bez úkonu v době od 30. 4. 2013 do 19. 12. 2014,
- 3) 5 T 304/2004 - věc bez úkonu v době od 31. 1. 2013 do 26. 1. 2015,
- 4) 5 T 24/2011 - věc bez úkonu v době od 15. 3. 2013 do 29. 9. 2014,
- 5) 5 T 91/2011 - věc bez úkonu v době od 12. 8. 2013 do 19. 12. 2014,
- 6) 5 T 96/2011 - věc bez úkonu v době od 15. 8. 2013 do 19. 12. 2014,
- 7) 5 T 30/2013 - věc bez úkonu v době od 10. 9. 2013 do 19. 12. 2014,
- 8) 5 T 81/2011 - věc bez úkonu v době od 14. 8. 2012 do 14. 11. 2014,
- 9) 5 T 89/2011 - věc bez úkonu v době od 7. 1. 2013 do 19. 12. 2014,

- 10) 5 T 119/2012 - věc bez úkonu v době od 25. 10. 2012 do 17. 12. 2014,
11) 5 T 29/2011 - věc bez úkonu v době od 5. 6. 2012 do 19. 12. 2014,

12) 5 T 21/2011 - věc bez úkonu v době od 27. 2. 2013 do 19. 12. 2014,
13) 5 T 108/2012 - věc bez úkonu v době od 16. 1. 2013 do 11. 12. 2014,
14) 5 T 124/2011 - věc bez úkonu v době od 22. 11. 2013 do 14. 11. 2014,
15) 5 T 47/2011 - věc bez úkonu v době od 11. 8. 2012 do 26. 11. 2014,
16) 40 Nt 123/2009 - věc bez úkonu v době od 10. 2. 2009 do 19. 2. 2013 a dále od 19. 2. 2014 do 20. 11. 2014,
17) 40 Nt 134/2009 - věc bez úkonu v době od 9. 12. 2011 do 19. 11. 2014,
18) 5 T 41/2006 - věc bez úkonu v době od 22. 10. 2012 do 22. 12. 2014,
19) 23 T 42/2004 - věc bez úkonu v době od 23. 1. 2013 do 15. 12. 2014,
20) 40 Nt 136/2008 - věc bez úkonu v době od 27. 11. 2008 do 4. 12. 2014,
21) 41 Td 16/2008 - věc bez úkonu v době od 19. 2. 2009 do 4. 12. 2014
22) 5 T 151/2012 - věc bez úkonu v době od 22. 4. 2013 do 19. 12. 2014,
23) 3 T 85/2007 - věc bez úkonu v době od 7. 9. 2010 do 17. 12. 2014,
24) 40 Nt 124/2005 - věc bez úkonu v době od 26. 11. 2010 do 19. 12. 2014,
25) 2 T 98/2009 - věc bez úkonu v době od 25. 1. 2013 do 19. 12. 2014,
26) 5 T 94/2010 - věc bez úkonu v době od 4. 3. 2013 do 17. 12. 2014,
27) 5 T 212/2003 - věc bez úkonu v době od 10. 12. 2012 do 19. 12. 2014,
28) 2 T 72/2011 - věc bez úkonu v době od 3. 8. 2012 do 22. 12. 2014,
29) 5 T 22/2000 - věc bez úkonu v době od 9. 11. 2010 do 22. 12. 2014,
30) 31 T 41/2012 - věc bez úkonu v době od 19. 3. 2013 do 22. 12. 2014,
31) 5 T 97/2007 - věc bez úkonu v době od 18. 5. 2010 do 22. 12. 2014,
32) 31 T 19/2012 - věc bez úkonu v době od 7. 3. 2013 do 22. 12. 2014,
33) 31 T 35/2011 - věc bez úkonu v době od 26. 3. 2013 do 22. 12. 2014,

t e d y:

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % na dobu 3 (tří) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárný navrhovatel podal dne 5. 2. 2015 návrh na zahájení kárného řízení, neboť kárně obviněný soudce dle jeho názoru v celkem 33 v návrhu jednotlivě označených věcech, jejichž vyřízení byl pověřen, neučinil po značně dlouhou dobu žádný úkon směřující k řádnému vyřízení věci, čímž způsobil neodůvodněné průtahy v řízení. Tak opakovaně zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž se dopustil kárného provinění podle ust. § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

V odůvodnění návrhu kárný navrhovatel uvedl, že v souvislosti s dohledovou činností vykonávanou podle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, a podle Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. 3. 2002, č. 87/2002 - Org, k výkonu soudního dohledu u okresních, krajských a vrchních soudů, jím, jakožto předsedou Okresního soudu v Ústí nad Labem (dále též „okresní soud“), bylo po návratu trestního spisu sp. zn. 5 T 59/2011 z odvolacího – Krajského soudu v Ústí nad Labem - dne 5. 11. 2014 zjištěno (§ 7 odst. 1 písm. g/ citované instrukce), že ve věci došlo k zásadním průtahům, které vedly k promlčení věci a následnému zastavení trestního stíhání. Předmětnou věc sp. zn. 5 T 59/2011 vyřizoval u okresního soudu kárně obviněný soudce.

Na základě této skutečnosti byla předsedou okresního soudu v senátě řízeném kárně obviněným následně provedena fyzická prověrka jemu přidělených trestních spisů, zaměřená především na věci vyřízené, ale nepravomocně skončené, v nichž delší dobu nebyl realizován žádný úkon. S ohledem na množství věcí kontrole podléhajících byla tato uskutečněna ve dvou etapách - první ve dnech 18. a 19. 11. 2014, druhá dne 27. 11. 2014.

Prověrka se v uvedených dvou etapách týkala celkem 35 označených spisů, přičemž neodůvodněné průtahy byly zjištěny ve 33 z nich.

V rámci objektivity kárný navrhovatel také uvedl, že Okresní soud v Ústí nad Labem je jedním z nejpřetíženějších soudů z celé republiky, což je dáno jednak historicky mimořádně vysokými zůstatky věcí v senátech (nejen na trestním, ale na všech soudních

odděleních), ale též dlouhodobou personální poddimenzovaností, a to jak pokud jde o soudce, tak o odborný administrativní aparát. Určité prodlevy při vyřizování jednotlivých věcí jsou proto očekávatelné a do jisté míry omluvitelné, neboť není v silách a možnostech žádného soudce pracovat soustavně a v krátkých lhůtách se stovkami věcí.

Na druhou stranu podle kárného navrhovatele není možno akceptovat průtahy zásadního charakteru, které mají citelný dopad na výsledek trestního řízení (například takové, jež vedou k promlčení trestního stíhání) či které se značnou měrou dotýkají právní jistoty účastníků (měsíce či roky nepředložené odvolání, měsíce či roky nevydané amnestijní rozhodnutí a podobně). V takovém případě již podle kárného navrhovatele nelze hovořit o přetíženosti, nýbrž o nečinnosti, a to tím spíše, když úkony, které měly být realizovány (a nebyly), se převážně vyznačovaly jednoduchostí a časovou nenáročností (vypracování předkládací zprávy, nařízení veřejného zasedání, vypracování pokynu k rozeslání rozhodnutí a předložení spisu k nařízení trestu vyšší soudní úředníci a podobně). O nedbalém přístupu kárně obviněného k práci se spisy podle kárného navrhovatele svědčila též skutečnost, že v mnoha případech nebylo dlouhodobě reagováno ani na opakované urgencye státního zastupitelství, jiných soudů, vězeňské služby či přímo obviněných.

Ze všech uvedených důvodů kárný navrhovatel kárnému senátu Nejvyššího správního soudu navrhl, aby soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem Mgr. M. Š. byl uznán vinným jednáním popsaným ve výrokové části návrhu, jež je možno kvalifikovat jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a aby mu bylo podle § 88 odst. 1 písm. b) téhož zákona uloženo kárné opatření snížení platu o 20% na dobu jednoho roku.

II.

Vyjádření kárně obviněného

Kárně obviněný soudce v písemném vyjádření ze dne 30. 3. 2015 ke kárnému návrhu uvedl, že na prvním místě považuje za podstatné podotknout, že tvrzené průtahy v jednotlivých řízeních tak, jak jsou popsány, skutečně nastaly a tyto uznává. Považuje však za podstatné, vyjádřit se k důvodům, proč tyto průtahy v obecné rovině v uvedených věcech vznikly a dále považuje za důležité doplnit, jak je v uvedených věcech dále postupováno po ukončení jednotlivých průtahů.

Uvedl, že si je jsem vědom své plné odpovědnosti za průtahy zjištěné v uvedených věcech, přesto se domnívá, že tyto průtahy nevznikly pouze vinou nedostatečné kvality a píše v jeho pracovní činnosti, ale nemalým dílem též v důsledku extrémního zatížení Okresního soudu v Ústí nad Labem, které je nesrovnatelné s drtivou většinou okresních soudů v České republice. Zátěž a nároky kladené na soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem, jsou podle jeho názoru nepoměrně vyšší proti jiným okresním soudům v České republice.

Zjištěné průtahy přesto zcela objektivně vnímá jako své osobní selhání, proto přijal po zjištění uvedených průtahů opatření pro to, aby se podobná situace již v budoucnu

znovu neopakovala. Zejména si zavedl vlastní evidenci všech spisů, aby měl přehled o jejich pohybu, a nemohlo tak dojít k průtahům, které nastaly ve věcech uvedených v kárném návrhu.

Návazně kárně obviněný rozvedl, z jakých důvodů k uvedeným průtahům ve věcech, jež jsou předmětem kárného řízení, došlo.

Soudcem okresního soudu v Ústí nad Labem byl jmenován dne 07. 10. 2008. Od počátku svého působení, do současné doby, je zařazen na trestním úseku Okresního soudu v Ústí nad Labem. V době nástupu do funkce soudce, mu byl přidělen k vyřízení senát 5 T, kdy v tomto bylo celkem 152 neskončených věcí, přičemž celkem 80 věcí bylo starších dvou let. S vyřizováním takto starých spisů se potýkal několik let. Ke konci roku 2009 se počet věcí starších dvou let snížil na 52 věcí. Ke konci roku 2010 pak poklesl počet věcí starších dvou let na 30 věcí. Ke konci roku 2011 poklesl počet věcí starších dvou let na 7 věcí. Personální situace v letech 2009 a 2010 byla dobrá a trestní úsek byl obsazen celkem 10 soudci. V roce 2011 pak poklesl počet soudců trestního úseku na 9 soudců a od ledna 2012 pak počet soudců trestního úseku poklesl na 8 soudců.

V jeho senátu měl jeho předchůdce specializaci § 180d trestního zákona (řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění). V důsledku účinnosti nového trestního zákoníku od ledna 2010 tak byl kárně obviněný zatížen agendou zkracování trestů ve věcech, kdy odsouzení byli uznáni vinnými tímto trestným činem, neboť velká většina spisů, ve kterých se vyskytoval tento trestný čin, byly v jeho senátu. Vyřizováním této agendy se zabýval několik měsíců od počátku roku 2010 a to v podstatně větší míře než ostatní kolegové. Tato agenda však není nikde evidována a nijak hodnocena z hlediska výkonnosti. V uvedených věcech pak vydal nejméně 121 usnesení o zkrácení trestu, kdy tato rozhodnutí bylo nutné činit ve veřejných zasedáních.

V roce 2011 mu pak byla k vyřízení přidělena agenda Rod, kdy v této agendě převzal několik desítek neskončených věcí. V době, od počátku ledna 2013, kdy tuto agendu předával jinému kolegovi, tomuto nepředal žádný neskončený spis v této agendě. Specializací kárně obviněného na trestním úseku je pak od ledna roku 2012 dosud trestná činnost v dopravě. Při vyřizování této agendy je bohatá porozsudková agenda, vyplývající ze skutečnosti, že obvykle ukládaným trestem (minimálně 95 % případů) je, mimo jiné, trest zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel. Ve většině případů pak odsouzení žádají o podmíněné upuštění od výkonu trestu zákazu činnosti, kdy se o jejich žádostech rozhoduje ve veřejném zasedání. Tato agenda však taktéž není nikde evidována a nijak hodnocena z hlediska výkonnosti konkrétního soudce.

Od počátku roku 2008 do konce roku 2012 byly spisy přidělovány do jednotlivých senátů dle písmenného principu. Při tomto principu je třeba průběžně kontrolovat nápad jednotlivých věcí do senátů, aby nedocházelo k disproporcím ve velikosti nápadu do jednotlivých senátů. Od počátku roku 2013 byl nově pověřen vedením trestního úseku Mgr. Š., kdy tento po dobu svého pověření nijak neměnil rozdělení písmen, v důsledku čehož v průběhu roku 2013 došlo k výrazným disproporcím v rovnoměrnosti nápadu do jednotlivých senátů. Kárně obviněný toto zmiňuje proto, že od září roku 2013 byl pověřen vedením trestního úseku a tento problém musel intenzivně řešit. Podrobně studoval

rozvrhy práce na jiných soudech a vypracoval zcela novou koncepci založenou na rotačním principu. Potřeba řešení této situace si pak vyžádala další zaměření na správní povinnosti soudce spojené s pověřením vedení trestního úseku. Jeho pověření vedením trestního úseku bylo ukončeno dne 02.10.2014. Od uvedené doby je opětovně zařazen na trestním úseku jako řadový soudce s plným nápadem.

Dále uvedl, že od srpna roku 2009 do listopadu 2009 absolvoval stáž na Ministerstvu spravedlnosti ČR. Po přidělení k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem se soustředil na efektivní a rychlé skončení starých věcí, což se mu s ohledem na výše uvedené údaje úspěšně dařilo a to i přesto, že absolvoval předmětnou stáž. K 1. 1. 2013 prezident republiky vyhlásil poměrně širokou amnestii. Na Okresním soudu v Ústí nad Labem bylo třeba podrobit přezkumu stovky spisů z hledisek amnestie, tedy zda se amnestie na takové věci vztahuje či nikoliv. V dané situaci navíc současně okresní soud procházel dalším zhoršením personální situace, jak je uvedeno výše.

Další skutečností, která objektivně zhoršila situaci vyřizování věci na okresním soudu, byly povodně, které znemožnily chod soudu na celý kalendářní měsíc červen roku 2013. Všechna nařízená hlavní líčení a veřejná zasedání musela být zrušena a byla přechočkována na nové pozdější termíny, což dále zkomplikovalo rychlost a množství vyřizování věci.

Z osobních důvodů, které rovněž přispěly dalším dílem k uvedeným průtahům, kárně obviněný uvedl skutečnost, že v září r. 2013 uzavíral sňatek, a byl také do jisté míry limitován ještě i některými dalšími okolnostmi s tím souvisejícími.

V neposlední řadě je podle názoru kárně obviněného také podstatné hodnotit jeho pracovní výkonnost v období od počátku jeho působení na Okresním soudu v Ústí nad Labem dosud. K tomuto uvedl přehled výkonnosti našeho soudu od října 2008 do února 2015.

V roce 2011 dosáhl celkové výkonnosti 244 věcí při nápadu 203 spisů.

V roce 2012 dosáhl celkové výkonnosti 263 věcí při nápadu 272 spisů.

V roce 2013 dosáhl celkové výkonnosti 246 spisů při nápadu 260 spisů.

V roce 2014 dosáhl celkové výkonnosti 273 spisů při nápadu 244 spisů.

V roce 2012 vyřídil 26 věcí v agendě Rod (není v trestní výkonnosti evidována).

V roce 2013 vyřídil 12 věcí v agendě Rod (není v trestní výkonnosti evidována).

Rovněž za podstatnou kárně obviněný uvedl skutečnost, že daný okresní soud je z hlediska vyřizování agendy Nt (přípravné řízení trestní) zatížen nápadem věcí nejen od Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem, ale rovněž ve značné míře nápadem věcí z Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem a též z Vrchního státního zastupitelství v Praze.

S ohledem na uvedené vyjádření kárně obviněný navrhl, aby byl proveden důkaz oficiálními výkazy o jeho výkonnosti v uvedeném období a dále též, aby byl proveden důkaz rozvrhy práce z let 2013 a 2014, a současně aby byl proveden důkaz průměrnou výší

nápadu do jednotlivých senátů trestního úseku v uvedených obdobích. Dále navrhl provést důkaz systemizací Ministerstva spravedlnosti ČR, která je zveřejněna na extranetu Ministerstva spravedlnosti ČR. Současně uvedl, že nenavrhuje provedení výsledku jakýchkoliv svědků.

Závěrem ke všem 33 věcem uvedeným v návrhu kárně obviněný jednotlivě jmenovitě uvedl, jak v nich bylo dále postupováno, s tím, že všechny odstranitelné nedostatky byly v mezidobí napraveny.

Současně kárně obviněný kárnému senátu sdělil, že využil práva na zvolení obhájce z řad advokátů. Jeho obhájcem je JUDr. Luboš Hendrych, advokát sídlem Ústí nad Labem, Vaníčkova 1112/27.

III.

Průběh ústního jednání a skutková zjištění

Kárný navrhovatel při ústním jednání předně odkázal na písemné znění návrhu ze dne 5. 2. 2015. Přitom dále ještě uvedl, že k podání kárného návrhu po uvedených zjištěních přistoupil poté, co z obsahu osobního spisu (jako nově ustanovený předseda okresního soudu) zjistil, že kárně obviněnému již byly v předchozí době uděleny tři výtky, z toho dvě v r. 2014. Kárným návrhem přitom nesledoval primárně potrestání kárně obviněného, či jeho dehonestaci, nýbrž jeho osobní mobilizaci ke zlepšení stylu práce a pracovního výkonu, čehož podle názoru kárného navrhovatele v mezidobí v podstatě dosaženo také bylo.

Obhájce kárně obviněného nejprve odkázal na obsah písemného vyjádření kárně obviněného k věci ze dne 30. 3. 2015 a poté se k věci ještě také sám rekapitulačně vyjádřil. Přitom zejména zdůraznil značnou zatíženost kárně obviněného, jakož i celého trestního úseku Okresního soudu v Ústí nad Labem, v jehož rámci kárně obviněný působí.

Kárně obviněný stručně doplnil, že vytýkané průtahy skutečně nastaly, uznává je, a také vše podstatné k celé věci uvedl ve svém písemném vyjádření. Poznamenal, že z objektivních skutečností měla na průtazích v jím vyřizovaných věcech zejména skutečnost, že Okresní soud v Ústí nad Labem na jeho trestním úseku patří k nejzatíženějším, a v průběhu roků, k nimž se jeho průtahy vztahovaly, docházelo na tomto úseku k personálním změnám, které situaci převážně ještě ztěžovaly. Dále dodal, že podání kárného návrhu pro něj bylo impulzem ke změně stylu práce soudce a pracovního přístupu, s tím, že v první řadě zaměřil svoje úsilí na nápravu nedostatků v návrhu uvedených věcech, tyto, kde to z povahy věci bylo možné, napravit, a v dalších jím postupně vyřizovaných věcech pozorně dbá na to, aby k žádným nedůvodným průtahům nedocházelo.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci. (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.).

Kárný senát si vyžádal od Okresního soudu v Ústí nad Labem všech 33 trestních spisů, v nichž navrhovatel kárně obviněnému vytýkal průtahy. Stejně tak si kárný senát vyžádal osobní spis kárně obviněného a stížnostní spis.

Z průtahových spisů kárný soud zjistil, že obsah spisů, až na jeden případ, kde jsou z pohledu věci nepodstatné dílčí odlišnosti v časových údajích vytýkaného cca jeden a půl letého průtahu v desítkách dnů (jmenovitě ve věci sp. zn. 5 T 24/2011), odpovídá skutečnostem uvedeným navrhovatelem v návrhu na zahájení kárného řízení, a to stran zjištění dob nečinnosti ve spojení s úkony kárně obviněného v předmětných trestních věcech.

Stejně tak ze stížnostního spisu a z osobního spisu kárný soud zjistil, že jejich obsah odpovídá souvisejícím skutečnostem uváděným v kárném návrhu.

Souběžně si kárný senát také vyžádal písemné vyjádření kárně obviněného ke kárnému návrhu. Kárně obviněný v podaném vyjádření, ze dne 30. 3. 2015 (viz výše), tvrzené průtahy v jednotlivých řízeních tak, jak jsou popsány, uznal a odsouhlasil, že skutečně nastaly. Dále se zejména vyjádřil k důvodům, proč podle jeho názoru k vytýkaným průtahům došlo.

Kárnému navrhovateli byl stejnopis vyjádření kárně obviněného ke kárnému návrhu zaslán k příp. písemné replice, ta však uplatněna nebyla.

Po seznámení účastníků řízení s výsledky předběžného šetření kárný senát přistoupil k provedení dokazování. Nejprve provedl důkazy vyžádanými spisy a ve spojení s tím vyslechl kárně obviněného k důvodům průtahů. Z obsahu těchto spisů kárný senát zjistil a prezentoval následující.

Jako první byl předestřen obsah prověřkových spisů, tj. spisu Okresního soudu v Ústí nad Labem, Spr 1311/2014, obsahujícího protokol o první části prověrky ze dne 18. a 19. 11. 2014, a spisu Okresního soudu v Ústí nad Labem, Spr 1349/2014, obsahujícího protokol o druhé části prověrky ze dne 27. 11. 2014. K dotazu ze strany předsedy kárného senátu bylo vyjasněno, že věci pod sp. zn. 5 T 100/2012 a 2 T 180/2010, které jsou zahrnuty v protokolu z druhé části prověrky a současně nejsou zahrnuty v kárném návrhu, do návrhu zahrnuty nebyly proto, že je kárný navrhovatel vyhodnotil nikoliv jako věci s důvodnými průtahy na straně kárně obviněného.

Návazně byly v rámci dokazování předestřeny z pohledu kárného návrhu rozhodné skutečnosti z obsahu tzv. průtahových spisů Okresního soudu v Ústí nad Labem: sp. zn. 5 T 59/2011, 5 T 82/2012, 5 T 304/2004, 5 T 24/2011, 5 T 91/2011, 5 T 96/2011, 5 T 30/2013, 5 T 81/2011, 5 T 89/2011, 5 T 119/2012, 5 T 29/2011, 5 T 21/2011, 5 T 108/2012, 5 T 124/2011, 5 T 47/2011, 40 Nt 123/2009, 40 Nt 134/2009, 5 T 41/2006, 23 T 42/2004, 40 Nt 136/2008, 41 Td 16/2008, 5 T 151/2012, 3 T 85/2007, 40 Nt 124/2005, 2 T 98/2009, 5 T 94/2010, 5 T 212/2003, 2 T 72/2011, 5 T 22/2000, 31 T 41/2012, 5 T 97/2007, 31 T 19/2012, 31 T 35/2011.

Kárný soud takto, s výjimkou věci sp. zn. 5 T 24/2011, konstatačně prezentoval, že věcné i časové údaje o vytykaných průtazích odpovídají skutečnostem uvedeným v kárném návrhu. Ve věci sp. zn. 5 T 24/2011, u níž byl v kárném návrhu uváděn průtah od 15. 3. 2013 do 14. 11. 2014, kdy byla vypracována předkládací zpráva, kárný soud na čl. 167 zjistil, že průtah trval jen do dne 29. 9. 2014, kdy byl ve spisu vyznačen pokyn kanceláři k zaslání rozsudku.

Ve většině uvedených průtahových věcí se podle ověření kárným soudem vytykané průtahy pohybovaly v rozsahu několika měsíců do jednoho roku, v menší části věcí potom v rozsahu jednoho až dvou roků.

V celkem 8 z předmětných 33 průtahových věcí se průtahy potom pohybovaly v rozsahu 3 až 6 roků. Jmenovitě podle ověření kárným soudem ve věci sp. zn. 40 Nt 123/2009 (návrh na přeměnu ochranného léčení ambulantního na ústavní) průtah trval 4 roky, ve věci sp. zn. 40 Nt 134/2009 (písemné vyhotovení usnesení o návrhu na uložení ochranného léčení) průtah trval 3 roky, ve věci sp. zn. 40 Nt 136/2008 (návrh státní zástupkyně na zabránění věci) průtah trval 6 roků, ve věci sp. zn. 40 Td 16/2008 (žádost Okresního soudu v Košicích o právní pomoc) průtah trval 5 roků a 9 měsíců, ve věci sp. zn. 3 T 85/2007 (nerozeslání usnesení o poměrném zkrácení trestu odnětí svobody) průtah trval 4 roky, ve věci sp. zn. 40 Nt 124/2005 (návrh na ukončení ochranného léčení psychiatrického vykonávaného ambulantní formou) průtah trval 4 roky, ve věci sp. zn. 5 T 22/2000 (nerozeslání usnesení o tom, že obviněný vykoná trest odnětí svobody v trvání dvou let) průtah trval 4 roky, a ve věci sp. zn. 5 T 97/2007 (návrh na zkrácení uloženého trestu zákazu řízení motorových vozidel) průtah trval 4,5 roku.

Kárně obviněný soudce k dotazu soudu sdělil, že prokazované skutečnosti ani z pohledu věcné, ani z pohledu časové, stránky nikterak nerozporuje.

Z obsahu osobního spisu kárně obviněného, předloženého kárným navrhovatelem, vyplynulo, že kárně obviněný byl jmenován soudcem dne 19. 9. 2008 a ke dni 7. 10. 2008 byl přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem. Zde byl zařazen na trestní úsek, kde působí doposud. Žádné kárné řízení dosud proti němu vedeno nebylo. Z obsahu tohoto spisu dále vyplývá, že mu byla celkem třikrát udělena výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích, a to dne 12. 12. 2011, za nevyhotovení písemných rozhodnutí od 1 měsíce do sedmi měsíců, a to v celkem třiceti šesti věcech, dále dne 19. 2. 2014, za průtahy v jedné věci, a dne 29. 9. 2014, za nepřehlédnutelné průtahy v celkem čtyřech věcech. Osobní spis současně obsahuje také výslovné kladné hodnocení kárně obviněného ze dne 27. 5. 2014. Předmětné výtky byly uděleny, stejně jako kladné pracovní hodnocení bylo vypracováno, předchozí předsedkyní Okresního soudu v Ústí nad Labem. Z obsahu osobního spisu také vyplývá, že v době od 30. 8. 2013 do 2. 10. 2014 byl kárně obviněný pověřen zastupováním místopředsedy okresního soudu pro úsek trestní. K ukončení tohoto pověření došlo z rozhodnutí nynějšího předsedy okresního soudu, tj. kárného navrhovatele.

Návazně byly provedeny další listinné důkazy, které předložili účastníci řízení, nebo které si kárný soud opatřil na jejich návrh či z vlastní iniciativy, a umožnil stranám,

aby se k těmto důkazům vyjádřily. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami a údaji:

Byly předestřeny a porovnány údaje o výkonnosti kárně obviněného z jeho vyjádření ke kárnému návrhu a oficiální údaje okresního soudu

Údaje kárně obviněného

Oficiální údaje okresního soudu

rok 2011 - výkon 244 věcí, nápad 203 věcí
 rok 2012 - výkon 263 věcí, nápad 272 věcí
 rok 2013 - výkon 246 věcí, nápad 260 věcí
 rok 2014 - výkon 273 věcí, nápad 244 věcí

výkon 244 věcí, nápad 214 věcí
 výkon 263 věcí, nápad 269 věcí
 výkon 246 věcí, nápad 260 věcí
 výkon 274 věcí, nápad 242 věcí

V roce 2012 vyřídil 26 věcí v agendě Rod (není v trestní výkonnosti evidována).

V roce 2013 vyřídil 12 věcí v agendě Rod (není v trestní výkonnosti evidována).

Dále byly předestřeny dotčené údaje z okresního soudu vyžádaných rozvrhů práce z let 2013 a 2014.

Z rozvrhu práce na rok 2013 se podává, že rozdělování věcí bylo na trestním úseku okresního soudu realizováno podle písmenného principu, 5. senátu (senát kárně obviněného) byl od 14. 10. 2013 dodatkem č. 8 snížen nápad u velkých věcí na 50% (od 2. 9. 2013 Mgr. Š. pověřen řízením trestního úseku a zastupováním místopředsedy okresního soudu JUDr. Hrbka). Početní stav soudců trestního úseku okresního soudu byl 8.

Z rozvrhu práce na rok 2014 se podává, že rozdělování věcí bylo na trestním úseku okresního soudu realizováno podle písmenného principu, 5. senátu nadále přidělováno 50% nápadu u velkých věcí, při početním stavu 7 soudců na trestním úseku okresního soudu. Dodatkem č. 5 byl od 1. 3. 2014 trestní úsek navýšen o JUDr. R., dodatkem č. 15 došlo od 17. 7. 2014 ke změně ve 5. senátu 3 T, namísto JUDr. J. nastoupil Mgr. M. Dodatkem č. 21 byl od 20. 10. 2014 nápad do senátu 5 T u velkých věcí navýšen na 100% (předsedou okresního soudu JUDr. Hrbkem, který převzal funkci předsedy od 1. 10. 2014).

Z výkonnostní tabulky vyžádané kárným soudem od okresního soudu kárný soud přdestřel průměrnou výši nápadu do jednotlivých senátů trestního úseku v letech 2011 až 30. 9. 2015. Z těchto údajů se podává, že s výjimkou r. 2014 byl nápad do 5. senátu opakovaně mírně nadprůměrný

K návrhu kárně obviněného byl proveden také důkaz systemizací Ministerstva spravedlnosti ČR, která je zveřejněna na extranetu Ministerstva spravedlnosti ČR a z jejího obsahu vyplynulo, že potřeba soudců trestního úseku u krajských soudů je celorepublikově u Krajského soudu v Ústí nad Labem druhá nejvyšší (po Krajském soudu v Ostravě), a v rámci Ústeckého kraje je potom potřeba soudců trestního úseku nejvyšší právě u Okresního soudu v Ústí nad Labem (7,87). Celorepublikově je potom potřeba soudců

trestního úseku v rámci okresních soudů vyšší pouze u Obvodního soudu pro Prahu 2, Městského soudu v Brně, Okresního soudu v Ostravě a Okresního soudu v Karviné.

V průběhu provádění uvedených důkazů se kárně obviněný u převážné části z nich vyjadřoval k jejich obsahu. K doplňujícímu dotazu soudu potom kárně obviněný konstatoval, že podle jemu dostupných poznatků byla jeho výkonnost ve srovnání s výkonností ostatních soudců se stejnou agendou srovnatelná. K předestření údajů z rozvrhu práce na rok 2014 kárně obviněný uvedl, že od ledna 2014 byl rozvrh práce kompletně přepracován a byl zvolen rotační princip. Měl sice stanoven skutečně 50% nápad, ale s ohledem na to, že do jeho specializace napadalo více spisů, tak reálně jeho nápad, což lze vyčíst i ze srovnání s výší nápadu jeho kolegů v roce 2013 a 2014, dosahoval téměř 100 % nápadu.

K dotazu kárného soudu na kárného navrhovatele, jaká je situace u ostatních soudců trestního úseku na daném okresním soudu, kárný navrhovatel uvedl, že při dané pracovní zátěži prakticky nikdo nepracuje bez průtahů, ale u nikoho z ostatních soudců nedošlo ke srovnatelné situaci, jako u kárně obviněného. K dotazu obsazenosti okresního soudu, zejména pak na trestním úseku, kárný navrhovatel uvedl, že soud je početně poddimenzován, když jmenovitě v roce 2014 bylo v reálném výkonu u Okresního soudu v Ústí nad Labem pouze 26 soudců ze systemizovaných 35 soudců. K systemizačnímu číslu pro trestní úsek potom kárný navrhovatel uvedl, že se vypočítávalo, a dosud ještě počítá pouze z nápadu věcí, a nezahrnují se nedodělky. Dále dodal, že během roku 2015 byl okresní soud personálně posílen.

Kárný senát se současně pozastavil nad tím, nakolik náležitě byla na daném okresním soudu realizována příslušná kontrolní činnost, když se zejména na nejdelší průtahy u kárně obviněného (3 až 6 roků v osmi ze 33 případů) nepřišlo dříve. Dle vyjádření kárného navrhovatele se prováděly průběžné prověrky, o průtazích se vědělo, řešily se individuálně, ale v rámci věcí, na které byli soudci, a mimo jiné i kárně obviněný, upozorňování, kárně obviněný dal přednost jiným spisům, jiným věcem, a tyto věci, jak bylo ex po zjištěno, což konec konců kárně obviněný přiznal, tím sítím nějak propadly.

K dotazu kárného soudu k účastníkům řízení, zda budou příp. navrhopat provedení dalších důkazů, zástupce kárně obviněného předložil kárnému soudu a do soudního spisu nechal založit tři písemnosti, obsahující žádosti či vyjádření:

- Žádost soudcovské rady ze dne 1. 11. 2012 (založeno na č. l. 79)
- Žádost (soudců) ze dne 14. 2. 2013 (založeno na č. l. 81)
- Vyjádření soudců k odpovědi předsedy KS na žádost o přidělení asistentů ze dne 27. 3. 2013 (založeno na č. l. 85)

které (což kárný soud z jejich obsahu bezprostředně ověřil) souvisely se značnou pracovní zátěží soudců Okresního soudu v Ústí nad Labem, a také obsahovaly jisté náměty či požadavky na řešení dané situace.

Jiné návrhy na dokazování podány nebyly, a žádné další důkazy již kárný senát neprováděl.

Kárný návrhovačel v závěrečném vystoupení uvedl, že záměr, který podáním kárného návrhu sledoval, byl v mezidobí dosažen. Kárně obviněný nedostatky vytýkané v kárném návrhu tam, kde to povaha pochybení umožňovala, odstranil, změnil styl práce, a nyní pracuje tak, že mu nelze ničeho vytýkat. Za tohoto stavu věci kárný návrhovačel ustoupil od svého původního návrhu na uložení kárného opatření, a nově navrhl, aby s ohledem na aktuální stav věci a pracovní přístup kárně obviněného kárný soud upustil od uložení kárného opatření.

Zástupce kárně obviněného při závěrečné řeči navázal na obsah závěrečného vystoupení kárného návrhovačel, a opětovně poukázal na to, že k vytýkaným pochybením kárně obviněného došlo ve spojení se značnou pracovní zatížeností kárně obviněného i celého trestního úseku okresního soudu. Ztotožnil se závěrečným návrhem kárného návrhovačel, aby s ohledem na vývoj a stav v pracovním výkonu kárně obviněného od podání kárného návrhu bylo upuštěno od uložení kárného opatření.

Kárně obviněný na závěr uvedl, že vytýkaná pochybení již dříve uznal a nadále uznává, po podání kárného návrhu usiloval o co nejrychlejší nápravu, změnil vlastní organizaci a styl své práce, a plně se snaží o to, aby se v jeho případě již žádná pochybení neopakovala.

IV. Posouzení věci soudem

Kárný senát se při hodnocení důkazů nejdříve zabýval zjištěním, zda ve věci byly dodrženy subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se návrhovačel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 5. 2. 2015. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se návrhovačel dozvěděl ne dříve než 5. 8. 2014. Z obsahu kárného návrhu a předložených spisů, které si k této otázce kárný soud vyžádal, vyplývá, že prověrky spisů, na jejichž základě byl kárný návrh podán, probíhaly ve dnech 18. a 19. 11. 2014, a dále dne 27. 11. 2014. Návrh byl proto podán v rámci zákonem stanovené subjektivní lhůty. Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i prekluzivní lhůtu 3 let, kárný soud vycházel z toho, že tyto lhůty u trvajících či pokračujících deliktů začínají běžet až dokonáním skutku, v němž je spatřováno kárné provinění. Za tohoto předpokladu byly tyto lhůty zachovány u všech vytýkaných jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala průtahů v procesu rozhodovací činnosti kárně obviněného soudce. Kárný senát ze spisů předložených Okresním soudem v Ústí nad Labem zjistil rozhodné

skutečnosti, které konfrontoval s tvrzeními obsaženými jak v kárném návrhu, tak v reakci kárně obviněného. Učiněná zjištění až na pro posouzení celé věci nepodstatné dílčí rozdíly časových údajů v jedné z věcí odpovídala údajům v kárném návrhu.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení uvedených skutečností ve vztahu k definici kárného provinění dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dle kárného senátu bylo jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených ve výroku došlo v jeho postupu k neúměrným časovým prodlevám mezi jednotlivými úkony, příp. i k úplné nečinnosti, které neměly opodstatnění v průběhu těchto řízení a bylo je nutno hodnotit jako nedůvodnou nečinnost. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům, a také uváděná vyjádření navrhovatele. Stejně tak i kárně obviněný ve svém písemném i ústním vyjádření ke kárnému návrhu připustil, že k průtahům došlo a tyto jako způsobené vlastním zaviněním uznal.

Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárně obviněný soudce k tomu na svoji obhajobu uváděl, že podíl na vytýkaných průtazích měla skutečnost, že na trestním úseku, kde působil, byli soudci dlouhodobě pracovním přetížení, v čemž mu kárný soud musel dát do jisté míry za pravdu. Nicméně i tak bylo podle názoru kárného soudu třeba, aby si kárně obviněný lépe organizoval a hlídal svoji práci.

Kárný soud vzal také v úvahu, že kárný navrhovatel v souvislosti s touto obhajobou kárně obviněného poukazoval na činnost ostatních soudců daného úseku, kterým bylo přidělováno srovnatelné množství věcí a ke srovnatelným průtahům v jimi vedených řízeních, byť tito soudci také jisté průtahy vykazovali a vykazují, nedocházelo. Příčinu nedostatků na straně kárně obviněného spatřoval v jeho ne zcela důsledném přístupu k plnění jeho úkolů. To se však od podání kárného návrhu výrazně změnilo. Kárný navrhovatel potvrdil, že kárně obviněný v mezidobí od podání kárného návrhu vytýkané nedostatky tam, kde to povaha pochybení umožňovala, odstranil, a napravil styl práce.

Kárný senát uvážil skutečnosti tvrzené kárně obviněným i navrhovatelem. V konstantní judikatuře kárných senátů je zdůrazňováno, že činnost soudce se vzpírá obecně platnému normování. V projednávané věci není sporu o tom, že kárně obviněný byl zatížen velkým počtem věcí přidělených mu k rozhodnutí, vykazoval též poměrně vysoký počet rozhodnutých věcí. Bylo tedy nutno posoudit, zda se při tomto zatížení

mohl vyvarovat negativním důsledkům v podobě dlouhých prodlev mezi jednotlivými úkony, příp. úplné nečinnosti v některých věcech. Kárný senát na základě zjištěných skutečností v přípravném šetření a dále při ústním jednání dospěl k závěru, že kárně obviněný do jisté míry podcenil organizační nároky, které k rozhodovací činnosti soudce neoddělitelně patří. Je nutno souhlasit s tím, že při vysokém počtu rozhodovaných věcí nelze činit úkony ve všech věcech bez jakékoliv prodlevy. Nelze však akceptovat, aby soudce rezignoval, byť v jednotlivých případech, na organizaci průběžné práce v postupně napadajících věcech. Kárně obviněný soudce byl sice vystaven velkému pracovnímu vypětí vyplývajícímu z vysokého pracovního zatížení soudců na daném úseku, nicméně jak vyplynulo ze srovnání se zatížením ostatních soudců, bylo možno si práci zorganizovat tak, aby k tak velkým průtahům a velkému počtu nečinností nedocházelo. Průtahy byly zjištěny ve velkém počtu případů, a to v délce od několika měsíců až v krajním případě do 6 roků. V projednávané věci přitom kárný senát neshledal objektivní důvody, které by takovéto průtahy a nečinnost beze zbytku ospravedlňovaly. V takovém postupu spatřoval kárný senát porušení povinnosti soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích).

Ačkoli kárný soud konstatuje, že na průtazích při jednotlivých úkonech měla nepochybně v první řadě svůj podíl značná pracovní zátěž kárně obviněného, a dále na nich mohl mít svůj podíl též jeho pobyt na stáži na Ministerstvu spravedlnosti stejně jako jeho přechodné pověření zastupováním místopředsedy okresního soudu pro trestní úsek, či některé situace jeho osobního života, je nutno zároveň vycházet z toho, že rozhodující podíl odpovědnosti za celkové výsledky práce při soudním rozhodování spočívá na soudci, a je třeba, aby v případě nedostatků hledal řešení a práci si potřebným způsobem jinak organizoval. Což se mu nyní, jak bylo i při ústním jednání kárného soudu prezentováno, již zřejmě daří.

Kárný senát pracovní přístup kárně obviněného vytýkaný v kárném návrhu posoudil jako nedostatečnou snahu o to, aby věci, u nichž mu byly důvodně vytýkány průtahy a nečinnost, byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Tyto povinnosti kárně obviněný jistou nedůsledností ve své práci porušil, což bylo kárným senátem vyhodnoceno jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Na základě uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný se svým jednáním ve věcech uvedených ve výroku kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích dopustil.

Kárný senát, vedle zjištění a prokázání vytýkaných pochybení, vzal souhrnně v úvahu jak okolnosti svědčící v neprospěch kárně obviněného, zejména, že i přes značnou pracovní zátěž nevěnoval náležitou pozornost řádnému plnění svých pracovních povinností (což ostatně sám uznal), tak okolnosti svědčící v jeho prospěch, a tady pak zejména skutečnost, že se od podání kárného návrhu jeho přístup k plnění pracovních povinností výrazně změnil k lepšímu (přičemž řádněji mohl zřejmě pracovat i dříve).

Na základě všech uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že jsou důvody pro postup podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., k uložení kárného opatření, a to podle

§ 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tedy opatření spočívající ve snížení platu na dobu určitou. Z možné výměry snížení platu kárný senát uložil kárně obviněnému jako adekvátní snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců, počínaje prvním dnem následujícího měsíce po právní moci rozhodnutí, když u kárně obviněného zejména shledal zjevnou míru sebereflexe od podání kárného návrhu, a je toho názoru, že uložené kárné opatření bude i do budoucna motivovat kárně obviněného k důslednému plnění všech jeho pracovních povinností a k úsilí o udržení změny stylu jeho práce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 12. listopadu 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda kárného senátu